A°. 1831. N°. 66.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 19 AUGUSTUS.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Junij. In het *Journal du Commerce* van heden leest men, dat de koning twee dagen te voren van St. Cloud vertrokken was, om zijne voorgenomen reis naar de oostelijke gedeelten des rijks te volbrengen, en dat op deszelfs doortogt in alle plaatsen levendige toejuichingen zijne aankomst gekenmerkt hadden. Een rijtuig, tot 's konings gevolg behoorende, is omgeslagen, en de sekretaris van den maarschalk Soult, vrij zwaar gewond, is genoodzaakt geweest te Meaux achter te blijven. In andere bladen was het berigt opgegeven alsof het de maarschalk zelf was, wien dit ongeluk getroffen had, hetwelk geheel andere gevolgen ook met opzigt tot den gang der publicke aangelegenheden zoude kunnen hebben.

— De admiraal Roussin, zeeprefekt te Brest, heeft door eene telegraphische depêche de order ontvangen om onverwijld naar Portugal te vertrekken, alwaar hij het opperbevel onzer expeditie op zich zal nemen. De heer Roussin, vergezeld van zijnen aide-de-camp den heer Olivier, en zijnen partikulieren sekretaris den heer Breton, zal zich aan boord begeven van het fregat *la Guerrière*, hetwelk naar men meent binnen twee of drie dagen onder zeil zal gaan. De generaal le Coupé zal inmiddels de functien van zeeprefekt waarnemen.

— Te Montpellier is dezer dagen eene volkplanting van landbouwers met vrouwen en kinderen gepasseerd, welke naar Algiers bestemd is. De prefekten der onderscheiden departementen hebben de maires der steden aangeschreven, om wel toe te zien, dat zulke landverhuizers het noodige geld bezitten tot den aankoop van land en het noodige akkerwerktuig. Aan behoeftige arbeiders wordt de nederzetting aldaar geweigerd, vermits men het aantal der nooddruftigen te Algiers niet wil vermeerderd zien.

— De rust is in de stad Tarascon op den tweeden Pinksterdag op eene verregaande wijze gestoord geworden. Er bestaan in die stad twee republikeinsche genootschappen. Onlangs vonden zij goed om op het plein voor een huis, waar zij vergaderen, eenen vrijheidsboom te planten. De overheid liet zulks toe, daar het niet kon gezegd worden langs den openbaren weg te geschieden. Maar nu besloten zij, er ook eenen in de wandelwegen van de voorstad te planten, en wel op den tweeden Pinksterdag, wanneer er te Tarascon van ouds her een soort van een volksfeest is. Het stedelijke bestuur raadpleegde de hoogere magt omtrent hetgeen er te doen stond, en ontving aanschrijving, om zich tegen het planten van dien vrijheidsboom des noods met alle magt te verzetten. De genootschappen vernamen zulks, maar besloten dadelijk er zich niet aan te storen. Zondag avond lieten zij bal houden, en daarop werden ook een aantal militairen, soldaten zoo wel als officieren, van het 15de regement van linie genoodigd. In den vroegen morgen van den volgenden dag werden er reeds toebereidselen gemaakt, om den vrijheidsboom te planten. De maire kwam om het te verbieden; doch men antwoordde hem, dat men zich aan zijne bevelen niet stoorde. De militaire magt werd opgeroepen en de wet tegen volksbewegingen afgelezen. Desniettegenstaande werd de vrijheidsboom 's morgens om tien uur geplant. Er bleef dus niets anders over, dan denzelven te laten weghalen. Acht honderd man infanterie en honderd ruiters werden naar de plaats gezonden, om dien maatregel te kunnen uitvoeren. De vrijheidsboom was met vlaggen voorzien, en rondom denzelven waren tafels geplaatst, aan welke men lustig zat te drinken. Om twaalf uur kwam de overheid. De drinkers klommen nu op de tafels, hieven gezangen aan, riepen: *leve de vrijheid!* en verklaarden zich liever bij den vrijheidsboom te zullen laten doodslaan, dan hem te laten weghalen. Vermaningen van de overheid en de sommatien bij de wet voorgeschreven hielpen niets. Men liet derhalve de ruiterij oprukken; maar de infanterie, welke intusschen opgeruid was en men zelfs wijn had te drinken gekregen, weigerde te gehoorzamen. De soldaten legden de wapens neder en mengden zich al zingende onder de volksmenigte. Om een bloedig gevecht voor te komen, moest de kavallerie ingetrokken worden, en de overheid zich verwijderen. Zij werd door het volk en de soldaten dapper uitgejouwd. Vervolgens ging men bij den vrijheidsboom weder aan het drinken en maakte zich regt vrolijk. 's Namiddags om vier uur begaf men zich, al zingende en schreeuwende, naar eene herberg, waar personen bijeenkonen, die den naam van carlisten dragen. Zij werd bestormd en al wat er zich in bevond met de sabel er uit gedreven. Omtrent twintig personen werden min of meer zwaar gekwetst, terwijl een honderdtal anderen, die men ontmoette, gevangen werden gezet. De overheid kon niets doen, om de orde te herstellen, en de procureur des konings heeft alleen kunnen verkrijgen, dat de aangehouden personen naar de stads gevangenis zijn overgebragt.

Volgens latere berigten, zijn de troepen, welke zich te Tarascon bevonden, naar andere plaatsen verlegd.

MENGELWERK.

HET LONDENSCHE CONGRES.

Als er een congres van de groote mogendheden ergens bij een is, mogen de volken, die van den tweeden rang voornamelijk, wel denken, dat er eene nieuwe zamenzwering broeit tegen hunne regten en onafhankelijkheid. Dit is tot nog toe althans het gevolg geweest van alle congressen, welke in onzen tijd voor en na hebben plaats gehad. Men denke aan het constitutionnele *Spanje*, *Portugal*, *Napels*, en *Italie*. In het begin wierden die congressen nog wel eenigermate opgefleurd door madame CATALANI; die naar de plaatsen der zitting reisde om aan de hooge personaadjes haar talent te laten hooren. Dit werkte misschien mede, dat er soms nog blijde verwachtingen werden opgewekt, die echter bij het droevig einde eene groote teleurstelling ondergingen. Tegenwoordig wordt er zoo veel ophef niet van gemaakt en gaat het meer met stille trommen, schoon niet beter.

Het Londensche congres althans is zijnen voorgangeren waardig en gelijk gebleven in weinig of niets goeds voort te brengen, waarover het beschaafde *Europa* of de geregtigheid zich verheugen kon. Als de hooge en magtige Potentaten in hunne wijsheid goedvinden zulk een groot geregtshof zamen te stellen, om over het lot van *Europa* te beschikken, zou men zeggen, moesten zij ook wel eens lust gevoelen, om het menschdom te verblijden door besluiten van weldadigheid, en daardoor roem bij de wereld te behalen, in plaats van telkens zich te vergrijpen aan het regt en eigendom van anderen, en zich veracht en gehaat te maken. Maar in groote ligchamen zitten vaak onnoozel kleine zieltjes, die te bekrompen zijn om zich te ontsluiten voor het binnen laten van milde en koesterende lichtstralen. Zij zijn te koud en te magteloos, om zich uit de duisternis, waarin zij hunne bekrompen en kleingeestige ontwerpen smeden, tot vrije en vrolijke werkmeesters van menschenheil te verheffen.

Evenwel nu de questie was tusschen het verachtelijkste soort van rebellen aan den eenen kant, en de getrouwste natie en den wettigsten en waardigsten Koning aan den anderen, zou men toch verwachten, dat de groote mogendheden beter voor het fatsoen van haren rang zouden gezorgd hebben. Maar helaas! wij worden ook hier alweder bij de uitkomst bedrogen. De Koning, die men elders, in *Frankrijk* en *Engeland* zoo wel als bij ons, den besten der Koningen noemde, wordt eerst verguisd door een ras van ondankbare onderdanen, die, met geenerhande schijn van reden zich over zijn bestuur te beklagen hadden, dan alleen misschien over eene te groote toegevendheid ten hunne opzigte, waardoor zij bedorven zijn geworden en uitbroddronkenheid begonnen achter uit te slaan, — deze wordt nu daarenboven trouwloosljk behandeld door zijne hooge *bondgenooten*, op welke hij meende zich met gerustheid te kunnen beroepen. Het Londensche congres neemt de snoodste muiters, die ooit zijn opgestaan, in bescherming, verklaart dezelve voor een onafhankelijk volk, en dwingt de wettige regering tot staken van hare veiligheids-en verdedigings-middelen. En dit heet *non-interventie!!!* Twee malen zijn onze dapperen op den weg geweest om de bandieten te tuchtigen, en twee malen zijn zij daarin gestuit door eene gedwongene wapenschorsing van den kant der mogendheden, als of deze vreesden, dat hare geliefde rebellen uit het veld geslagen zouden worden gelijk trouwens ook waarschijnlijk was. En dit heet *non-interventie!!!* Gedurig worden wij van wege die zelfde mogendheden gedrongen, om ons naar den wil onzer vijanden te schikken. En dit heet *non-interventie!!!* Nu, elk krijgt vroeg of laat op zijne beurt loon naar werken. De openbare voorspraak, die de allerschandelijkste rebellen in de kabinetten der hoven vindt, is eene openbare regtvaardiging van alle opstanden in rijken en staten, want tot geenen opstand kan ooit minder aanleiding zijn, dan voor den Belgischen. Het zal dan misschien op zijn HAMANS uitkomen.

De groote mogendheden zijn thans allen zoo geducht groot, dat zij bang voor elkander zijn; *Engeland* voor *Frankrijk* en zoo de een voor den anderen. Maar vereenigd, durven zij het kleine, ongelukkige *Holland* aan. Welk een couragie! welk eene grootmoedigheid! Van *Holland* valt ook nog wat te kapen. Daar vlammen misschien de Engelschen

op. De Engelschen toch zijn van LEYCESTERS tijden af, altoos de grootste vijanden van Hollands welvaart geweest. Die hebben, zoo voor als na, wat schepen in hun roofnest gesleept! En misschien is ook nu hunne voornaamste bedoeling om naar gelegenheid te zoeken, om het overschot van onzen handel en scheepvaart te vernielen *Engeland* kan anders weinig met zijne vloten uitvoeren. Nu is zijne staatkunde, het vaste land in verwarring te brengen. Het beschermt onder de hand oproer en domheid. De Turken erkent het voor zijne oude bondgenooten, dwarsboomt de Russen en de Grieken, beschermt het monster *don Miguel*, erkent diens blokkade, schiet op de weerlooze vlugtelingen voor *Terceira*. En op die zwarte lijst van gruweldaden moet nu ook het tegenwoordig gedrag van den geloofs- en bondgenoot omtrent *Holland*, geplaatst worden. Oorlogen kost geld, daarom willen zij liever door verdeelen en heimelijk opstoken hunne magtelooze heerschappij staande houden Wie weet wat zij in *Polen* doen. De Franschen krijgen van alles de schuld, maar de Engelschen zijn misschien niet minder de oorzaken van al die onlusten en beroeringen.

De groote mogendheden hebben zich nu van ons tot meester gemaakt en schijnen wij de eindelijke beslissing van hunne genade te moeten afwachten. Maar intusschen dagen wij hen openlijk voor de vierschaar der menschheid en van het staatsregt. De vereeniging van *Zuid-* en *Noord-Nederland* was hun werk, in zoo ook de onafhankelijk-verklaring van *Belgie*. In beide gevallen waren wij geheel lijdelijk. Voor wiens verantwoording komen nu de nadeelige gevolgen? ongetwijfeld voor de eerste bewerkers de groote mogendheden? Van wien moeten wij de schadeloosstelling in beide gevallen eischen? Van de mogendheden. Kunnen die het van de Brabanders halen, dat is hunne zaak. Maar wij moeten het congres dier mogendheden in de eerste plaats aanspreken als wij de rekening eens hebben opgemaakt die nog al eenige millioen schats beloopen zal. Zij zijn deugdelijk verpligt te betalen, of zich tot borgen te stellen. Wij hebben wel geene magt om hen daartoe te noodzaken, maar op grond van ons regt zullen wij niet ophouden in 't openbaar voldoening der schulden te eischen. Betalen zij niet, dan vervallen zij tot desolate boedelkamer van *Europa*.

Voor het overige protesteert de geheele Hollandsche natie met haren Koning voor het oog der volken tegen aangedaan onregt en geweld. Dit goede nogtans (gelijk er doorgaans nog al eenig goed onder het kwade gevonden wordt) dit goede heeft het Londensche congres voor ons uitgewerkt, dat het nu blijkbaar voor allen geworden is, hoe de Koning, niettegenstaande de beleedigingen, die hij als het hoofd van een oud en onafhankelijk volk ondergaan moest, zich der getrouwe natie waardig gedragen heeft, en de weerkeerige gehechtheid tusschen beiden des te meer versterkt is. De getrouwe Hollandsche natie beroemt zich thans nog luider op haren Koning, gelijk de Koning op de natie. Waar is een land, daar men alzoo roemen kan? — Moeten wij verdrukt en verpletterd worden door het overwigt van de eenswigt zoekende monarchen; wij zullen met roem vergaan. De geregtigheid, de nationale deugd, de voortreffelijkheid der zedelijke kracht en de eer zijn aan onzen kant; de eerloosheid, het geweld en de schande aan den kant onzer vijanden. Wij en niet zij, hebben vrijmoedigheid tot God. Met gerustheid zien wij op dien alwetenden Regter welke eenmaal het vonnis zal uitspreken tusschen ons en onze bestrijders.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 15 Augustus 1831. CATHARINA BRUCHMAN DE VEER, aan W. C. KENNEDIJ qq. DOROTHEA VAN SWEVEL, van het Huis en Erf, aan de *Keijzerstraat*, La. C. No. 93.

Den 16den, J. E. LIJONS *Vendumeester*, aan J. B. DE VRIES, van het Erf en Gebouwen, aan de *Grave- of Soldatenstraat*, La. D. No. 64.

Idem. J. E. LIJONS *Vendumeester*, aan ABRAHAM PEREIJRA, van het Erf en Gebouwen, aan de *Watermolenstraat*, La. B. No. 16.

Idem. J. E. LIJONS *Vendumeester*, aan H. J. LEGÉ, van het Erf en Gebouwen, aan de *Drambranders Gracht*, La. D. No. 34.

Idem. J. E. LIJONS *Vendumeester*, aan J. C. STUGER, van 1/8 aandeelen der Gronden en Gebouwen van de Plantaadje *Kockswoud*, aan de rivier *Perica*, alsmede de Landen van de Plantaadje *Nieuw Belair*, in de *Nbusieka Kreek*, alsmede 52 koppen Slaven.

Den 18den, A. A. HALFHIDE JR., aan CATO van JAMBA van SCHMIDT, voor haar dochter CHRISTINA LEBREDTINA SCHMIDT, van de helfte van het Huis en Erf, aan de *Weidestraat*, bekend onder La. D. No. 282 en 283, en wel de helfte grensende aan het Erf van C. F. NEMELC.

Paramaribo, *den* 19 *Augustus* 1831.

WENTHOLT,
Secretaris.

Op Autorisatie van de Commissie tot de zaken van de *Nieuwe Wees- Kuratecle en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen de gekwalificeerde kurators van voormeld departement, overgeven:

1°. Aan *ADRIANUS BURRIJ* prive en qq. de 1/12, een 2/3 in 1/12 aandeel, in den Boedel *JOHANNES ALBERTUS VAN LOBBRECHT*, en daaraan behorende Plant. *Breda*.

2°. Aan *BENJ. JACOBUS KNIPSCHAAR*, den Boedel *M. G. LEIJSNER* Wed. *P. N. ARDEN*.

3°. Aan *W. ELDER* qq., den Boedel *ALEXANDER GRAIJ*.

4°. Aan *WOLTERUS GROEN* qq., den Boedel *MARIA HILLEN*, Wed. *JAN SEITZ*.

Paramaribo, *den* 19 *Augustus* 1831.

De Scriba van de Commissie voornd.
R. GOLLENSTEDE.

De ondergeteekende als daartoe geautoriseerd zijnde, brengt hiermede ter kennisse van de belanghebbenden, dat de gewone Exercitie met de *Brandspuiten* zal plaats hebben, op aanstaande Zaturdag den 20sten dezer, des morgens ten half *zes* uren.

Paramaribo, *den* 16 *Augustus* 1831.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*, zal op HEDEN den 19 Augustus 1831. des morgens de klokke *Negen* uren, ter Kasteleuije van het *Hof van Civile en Criminele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

De helfte in het bloot stuk Land, genaamd *L'ESPERANCE*, gelegen aan de *Para kreek*.

De helfte in de Suiker-Plantaadje *LA SIMPLICITÉ*, en aanhoorige Gronden *URAPANIA*, *BERSEBA*, *DE GOEDE HOOP*, *BOAVISTA*, *NIEUW HAZARD* en *LA CONFIANCE*, gelegen aan de rivier *Suriname*, alsmede de Gronden *BEAULIEU*, *LEEUWENBERG* en *NIEDOR*, gelegen aan de *Para kreek*, en aan de verkochte Plantaadje *Overbrug* behoord hebbende Gronden *Petit Versaille* en *Watervliet*, gelegen aan rio *Suriname*, cum annex.

De helfte in de Suiker-Plantaadje *DE DRIE GEBROEDERS*, en aanhoorige Gronden *LA CONTEMPLATION*, en *RESTAURADA*, gelegen aan rio *Suriname*, *DE VRIJHEID* en *PORTO BELLO*, gelegen aan de *Para kreek* cum annex., aankomende den Boedel wijlen SALOMON ABENDANON.

Daar zoo wel de condities waarop deze Effecten verkocht zullen worden, als de termijnen van betaling, afwijken van die gene welke bij Executie verkoopen gebruikelijk zijn, zoo kan van het een en ander *visie* genomen worden ten Kantore van den Exploicteur voornoemd, alwaar ook de Inventarissen ten dien fine, gereed liggen.

Paramaribo, *den* 19 *Augustus* 1831.

*** Heden zijn Ondertrouwd;
J. A. DE VRIES,
met
V. S. DE VRIES.

Paramaribo, *den* 19 *Augustus* 1831.

De ondergeteekenden, Executeuren in den Boedel wijlen A. SANSON, zullen op aanstaande Donderdag den 25 dezer, des namiddags om *vier* uren, ten Sterfhuize aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, door den Vendumeester M. A. SALOMONS doen verkoopen: diverse Slaven, Meubelen, Zilver, Hoornbeesten, een Muil Ezel, Kar en toebehooren; mitsgaders het geen verder ten voorschijn zal worden gebragt. Voorts over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, verkoopen: het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, aan gemelde Boedel behoorende.

Paramaribo, *den* 18 *Augustus* 1831.

J. G. GEIJER qq.
G. C. HAMPE qq.

VAN GELDER & SILAS

Hebben per Kapt. SPIEGELBERG ontvangen: eene nieuwe bezending van alle soorten oprechte Engelsche Gereedschappen voor *Molenmakers*, *Schrijnwerkers*, *Timmerlieden*, *Kuipers en Metselaars*.

Koperwerk, beslag en versiersels voor Kabinetten, Tafelladen en Chiffonnières, Secretaires, Ledikanten en Tenthooten; Deurkloppers; Emmers met kopere banden; groote kopere Tregters, Kranen en Ketels; Korenmolens; Dreggen en Ankers voor *Schoeners*, *Ponten* en *Booten*; ijzere Hoepels in soorten; Slijpsteenen in soorten, Houweelen, Axen, Schoppen, Dulen Geelhegte Houwers, Domkragten, zeer groote zoogenaamde Creolen-Potten voor Plantagien, benevens alle mogelijke Plantagie- en Tuin-Gereedschappen, Jagt-Geweeren, Hagels, Loopers en Kogels.

Verfwaren in soorten; Papier, Pennen en alle soorten van Kantoorbehoeften; 2 en 3 draads Vissers-Garen en Lijnen, geteerd en ongeteerd Touw.

Osnabrugsche-, Vlaamsche-, Huismanen Ruwe Linnens, Duffels, Bont, Hoeden.

Voorts bieden zij, tot zeer billijke prijzen te koop aan: Wit-, Rosé-, Lila-, Blauw en Kersenrood Satijn, Krippen, Gaasen, Balkleedjes, en onderscheidene andere Goederen meer.

De ondergeteekende, brengt ter kennisse van het Publiek, geene goederen voor deszelfs rekening te leveren dan op requisiet door hem zelven, of den Heer J. F. FAVEREIJ geteekend, zullende in het tegenovergestelde geene betaling daarop geschieden.

J. WILLIAMS.

Worden te Huur gevraagd, voor den tijd van *zes* Maanden; twee bekwame KUIPERS op een Suiker Plantagie; adres bij den ondergeteekende.

Paramaribo, *den* 17 *Augustus* 1831

JAs. ROBERTSON qq.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, Z. M. Transportschip *Dordrecht*, Kapt. Luit. ter Zee. F. JONKER, van *Hellevoetsluis*; met 50 man troepen voor de Kolonien; Passagiers: Kapitein Luitenant ter Zee, *Heldewier Vignon*, Kommandant van Z. M. Brik *Sirene*, liggende te *Curacao*, — en deszelfs Echtgenoot.

UITGEKLAARD.

Den 15den, het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. L. WILDSCHUT; lading: 343 vaten Suiker, en 15 balen gebroken Koffij.

Idem, het Schip *Henriette en Henri*, Kapt. F. J. VLIEGER; lading: 370 vaten Suiker, en 2530 ℔ Koper.

Idem, het Schip *Joannes Arnoldus*, Kapt. P. J. KERKHOVEN; lading: 260 vaten Suiker, en 2 balen gebroken Koffij.

Idem, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT; lading: 363 vaten Suiker, en 150 ℔ Koper.

Idem, het Schip *de Jonge Gerarda*, *Cornelia*, Kapt. JOHN SMITH; lading: 292 vaten Suiker, 137 balen schoone en 6 dito vuile Katoen, en 30 vaten Rum; — allen naar *Amsterdam*.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.